

nº 175- setembre 2021 - donatiu 2 euros

Editorial

Ni un pas més enrera

pàg 3

Pàgines centrals

pàg 10-11

Retirada ampliació aeroport:
trionf provisional de la mobilització.

La transició ecològica es destruir el Delta?

Política:

pàg 4-5

Per un pla de lluita. Que CGT y CUP
assumeixin responsabilitats

Sindical:

pàg 6-7

Cobija; lluites essencials Ajunt. BCN

Pensions:

pàg 8-9

Pacte social contra les pensions

Immigració:

pàg 14

Deportacions il·legals de menors

LGBT:

pàg 15

Contra qualsevol agressió LGBTfòbica

Ecologia:

Ampliació port València; incendis

pàg 12-13

Internacional: Argentina, Haití, Palestina

pàg 16-20

Suplement: Afganistan!

Afganistan a les plomes de dibuixants internacionals

"Gràcies" Marco de Angelis

"Check-in" Halit Kurtulmus Aytoslu

"Retorn a la casella de sortida" Anne Drenne

"Següent..." Mahmoud Rifai

"De Saigon a Kabul" Emad Hajjaj

"¡2 trillons de dòlars ben gastats!" Rodrigo de Matos

Ni un pas més enrera!

S'inicia el nou curs polític amb una situació crítica per a la classe treballadora i els sectors populars. La pobresa abasta ja el 26'3%, i el percentatge és encara superior entre infants, jubilades i migrants. Els joves pateixen un 40% d'atur i una enorme precarietat (només 1 de cada 20 contractes indefinit és a jornada completa). Els salaris perden un 2% respecte 2019, mentre la inflació interanual a l'agost estava al 3,3%, amb el rebut de la llum a màxims històrics. Les «*moratòries antidesnonaments*» i l'escut social no han impedit que 30.000 famílies fossin desnonades des de l'estat d'alarma. Això amb el govern «*més progressista de la història*» i un ministre del PCE a Consum! De poc servirà a qui ha estat acomiadat/ada o desnonada/ t pensar que podria haver estat pitjor amb la dreta.

Però no tothom hi perd. Les empreses de l'Ibex 35 han obtingut el primer trimestre de 2021, 29.000 milions de benefici, un 6% més que l'any passat. La gran banca ha augmentat més d'un 20% els beneficis d'abans de la pandèmia.

Ara arriben 9.000 milions del primer tram del *Next Generation-UE*. Són per megaprojectes de les empreses de l'Ibex35, per una «*economia verda*»... com les ampliacions d'El Prat, Barajas o el port de València.

Dispares un deute públic, que s'enfila als 1'4 bilions d'euros. Estan condicionats a més reformes laborals (de derogar la del PP ja ni se'n parla) i privatitzacions de les pensions, en el camí vergonyós del pacte social amb CCOO i UGT per aplicar les recomanacions del Pacte de Toledo.

El Govern PSOE-IU/Podem ni tan sols ha regularitzat els treballadors migrants sense papers amb la crisi de la pandèmia. Han desplegat l'exèrcit a Ceuta i Melilla i han deportat menors al Marroc il·legalment. Han frenat la reforma del reglament d'estrangeria, per facilitar permisos de treball i residència dels ex-menors tutelats, sota l'argument de l'extrema dreta que podria provocar un «*efecte crida*».

Mentre, el Ministerio de Trabajo de Yolanda Díaz (Podemos, i fins juliol d'IU), privatitza la gestió del SEPE deixant 1.500 interins/es al carrer, a l'empara de l'*icetazo* que pot deixar desenes de milers d'interines i interins sense feina.

A Catalunya arrenca una farsa de diàleg per tornar a imposar l'autonomisme, sense autodeterminació ni amnistia: aquest va ser el preu dels indults. Continua la repressió, amb 3.300 persones denunciades. També a Madrid on l'organització anticapitalista *Izquierda Castellana*, està amenaçada d'il·legalització.

En política exterior, la guerra de l'Afganistan, que ha provocat un augment brutal de la pobresa al país, acaba amb una retirada humiliant de la coalició imperialista i el retorn dels reaccionaris talibans. Aquesta era la «*guerra bona*» i «*legítima*» de Zapatero i el PSOE per oposició a la de l'Iraq.

I amb tot això, tot i els escàndols del Rei Emèrit investigat per la fiscalia, el PSOE- amb PP i Vox- continua blindant la Monarquia al Parlament.

Cal centralitzar les mobilitzacions i construir un referent polític

Veiem lluites atomitzades. Els i les pensionistes han convocat el 16 d'octubre una marxa a Madrid contra la reforma del govern. El juny hi va haver mobilitzacions en defen-

sa de l'atenció sanitària primària. Al juliol les grans protestes per l'assassinat de Samuel. Importants lluites sindicals com la de Tubacex, amb més de 210 dies de vaga que aconseguen la readmissió dels acomiadats de Llodio i Amurrio. O la d'H&M a Euskal Herria, que han aconseguit amb 45 dies de vaga defensar tots els llocs de treball i les condicions. Cal avançar en l'impuls i la unificació de les lluites cap una vaga general.

El Govern PSOE-IU/Podemos està al servei dels interessos de la gran empresa i la monarquia, una política que obre el camí a les dretes. Ens cal avançar en un *Front de l'esquerra, els i les treballadores i els pobles* amb la doble ruptura: contra la Monarquia i en defensa del dret d'autodeterminació dels pobles, anticapitalista i per un pla de mesures d'urgència.

8/09/2021

Davant els imminents i greus atacs que venen:

Cal un pla de lluita conjunt i passos endavant de CGT i CUP

És una evidència que, a partir d'aquest mateix setembre els governs central i de la Generalitat començaran a concretar mesures de les quals ens han anat «informant» els darrers mesos. També és evident que, lluny de com ens les han volgut vendre, aquestes mesures aniran, si no ho evitem, en perjudici de les classes treballadores i populars i estaran al mateix servei que els governs d'aquí i d'allà, és a dir, de la burgesia.

Els fons europeus *Next Generation* en són un bon exemple: presentats per a la «recuperació econòmica» són principalment rescats i injeccions econòmiques als poders empresarials i financers i, a més d'un augment de deute públic, suposaran una retallada i enduriment de les pensions i una reforma laboral, però no en el sentit que va prometre el govern PSOE-UP-IU sinó encara més favorable a la patronal que l'actual. La «transició ecològica» la volen concretar en forma d'ampliació dels aeroports del Prat i Barajas –o del port de València–, encara que sigui a costa de més destrucció mediambiental i encara que els darrers informes de l'ONU ratifiquin que estem al temps de descompte per tal que el canvi climàtic pugui ser parcialment reversible i evitar o reduir un augment dràstic de les seves conseqüències.

Es segueix apostant per una economia al servei d'un turisme insostenible (i que ja ha tingut greus conseqüències en termes d'habitatge, laborals o mediambientals) mentre als darrers mesos s'han anat destruint milers de llocs de treball permetent el tancament de la Nissan i d'altres empreses de forma impune enlloc de nacionalitzar-les i posar-les al servei d'un veritable pla públic de re-industrialització sostenible i amb manteniment dels llocs de treball. Es permeten EROs massius a la banca, amb beneficis multimilionaris mentre aquesta ofega, especula i desnona, enlloc de convertir-la en una banca pública al servei de la gent. Es permeten rècords continus en el preu de la llum i l'especulació energètica i immobiliària mentre no s'han aturat els desnonaments i es preveu un increment exponencial d'aquests a partir del setembre. Es vol permetre que molts dels EROs que hem anat pagant amb diners de totes i de tots acabin sent acomiadaments i les pròpies administracions poden acabar fent EROs massius encoberts de personal públic interí aplicant l'anomenat *l'cetazo* (amb suport d'ERC).

Per fer passar totes aquestes mesures, els governs de la Generalitat i central també estan d'acord en mantenir i estendre la repressió. La cara mediàtica

dels indults als líders del procés a canvi de vendre l'1-O –evidenciant el sotmetiment d'ERC a la Monarquia i l'autonomisme–, amaga els milers de represaliats per lluitar per l'autodeterminació de Catalunya o els drets socials, amb el mateix Govern d'ERC i JxCat presentant-se com a acusació particular en desenes de casos. No és casualitat que sigui en cossos policials a on volen augmentar plantilles un i l'altre govern.

La Ministra de Política Territorial, Isabel Rodríguez, en una de les seves primers intervencions i per començar el «diàleg» amb Catalunya, deia que els «independentistes haurien d'haver après la lliçó»: la repressió i els 3300 companyes i companys que esperen judicis. Per activa i per passiva l'estat i el seu govern PSOE-Podem-IU ha reiterat que ni l'amnistia ni el dret d'autodeterminació estaran mai sobre la taula. Per això el marge de dos anys que ERC reclama, no és més que l'intent de convertir la desmobilització del moviment de l'1 i el 3 d'octubre en derrota, sobre la que assentar el nou autonomisme i sotmetiment a la Monarquia.

Si enlloc de quedar-nos només amb les paraules dels governs «més progressista de la història» i «d'esquerres i republicà» analitzem fets i intencions és evident que estem davant d'un moment en que ens poden imposar mesures que malmetin encara més els drets socials i democràtics de la gent

treballadora. I, el que encara és pitjor, que passin aquestes mesures en nom de governs «d'esquerres» suposa fer-li una altra pista d'aterratge, a la dreta i ultra dreta que representa VOX i a la qual s'està permetent nodrir-se amb gent treballadora desesperada davant l'absència d'una alternativa rupturista i que confronti els governs per l'esquerra.

Cal unir les lluites i calen passos endavant de la CGT i de la CUP

No és cert que no hi ha hagut lluites els darrers mesos davant dels atacs patits i dels que són imminents. Però sí és cert que no han estat massives, que han estat sectorials/parcials i/o que han acabat, en alguns casos, amb acords en contra dels i de les treballadores afectades. En aquest sentit, és una evidència la responsabilitat de CCOO i UGT. Però aquesta obvietat la segueix veient un sector minoritari de la gent treballadora. O al menys, és obvi que no els/les hem convençut per sortir al carrer massivament des d'altres espais sindicals i polítics. Això ha servit a algunes direccions per dir que no es pot anar més enllà ni convocar mobilitzacions més contundents o postular-se més clarament com a alternatives polítiques i sindicals, i per adoptar rols passius tot i la imminència de les retallades de drets i llibertats i l'escalada repressiva que ha afectat cada cop més a la seva pròpia militància. Però, i si és justament a l'inrevés? Les bases han respost en conflictes laborals, com va respondre el jovent davant l'empresonament de Pablo Hasel –o davant de

l'assassinat d'en Samuel- lligant la lluita antirepressiva amb reivindicacions per les seves condicions materials de vida. Però en aquestes lluites ha faltat una continuïtat, una progressió, un programa... una implicació oberta i amb totes les forces de les organitzacions de l'esquerra que diuen voler ser l'alternativa a les que ja són part del problema.

Des de la CGT s'han convocat els darrers mesos moltes vagues sectorials amb diferents resultats. Les seves bases han estat coherents amb la combativitat que vol representar el sindicat i han donat mostres de que segurament parlem de la major alternativa sindical a CCOO i UGT. Però això no s'ha traduït en una resposta de conjunt de l'organització. S'han anat convocant vagues al sector públic (ensenyament, sanitat i serveis socials) i a innumerable empreses privades. Però en l'actual context, com a sindicat combatiu, assembleari i de classe, cal transformar tota aquesta presència a les lluites laborals i socials en una resposta de conjunt i postular-se veritablement com a principal alternativa sindical a CCOO i UGT. I atesa la gravetat dels atacs esmentats, però també la quantitat de respostes parcials, i el buit sindical deixat pels sindicats del poder, **cal posar a debat del conjunt de l'organització l'eina de la vaga general.**

La CUP va signar fa uns mesos un acord amb ERC per la investidura que, a més de ser insuficient per més del 80% de la seva militància, s'ha anat incomplint sistemàticament per part d'Esquerra que, des del primer dia, ha enfocat la seva acció política en aconseguir a JxCat, finançar la F1, impulsar jocs olímpics d'hivern, acordar l'ampliació de l'aeroport del Prat, votar a favor de l'Icetazo o abstenir-se en les recomanacions del Pacte de Toledo, seguir desnonat, etc.

En l'actual context, si es vol mantenir *el peu al carrer*, no es pot mantenir el peu a la institució sent la crossa d'un Govern que (a més de traïr l'1-O i qualsevol voluntat d'autodeterminació) retalla, privatitza i reprimeix. És urgent que la CUP-UNCPG faci un gir públic i conseqüent de 180 graus en aquest sentit anunciant el cessament de qualsevol suport al Govern, començant pels propers pressupostos. Justament, la lluita contra la Llei Aragonès mostra el camí a reprendre: estar al costat de la gent treballadora i de les classes populars significa enfrontar sense matisos a aquest govern. I això no és només posar-se puntualment davant

d'un desnonament, sinó oposar-se a totes les seves polítiques (incloent justament l'obediència davant l'anul·lació de la llei de regulació dels lloguers per part del TC o tantes altres). Ja n'hi ha prou de blanquejar els còmplices del règim i els hereus de les polítiques de Convergència. **Cal mostrar-se com a alternativa política diferenciada trencant qualsevol acord i impulsant i donant suport a les mobilitzacions en contra de les seves mesures, al carrer i al Parlament.**

Tant la CGT com la CUP van tenir un paper important a l'acte de les 3 *xemeneies* que, amb prop de 300 col·lectius, va respondre a la fotografia de la patronal de dies abans, dient que «Som Majoria» i amb voluntat d'erigir-se com a «*contrapoder*» davant la violència de les institucions al servei del capital en forma de precarietat laboral, manca de drets socials i democràtics i repressió a la protesta. Doncs bé, la diferència hauria de ser que si ells poden fer-se la foto i sortir als mitjans, nosaltres, si som la majoria, hem de poder parar la producció i omplir els carrers. Possiblement CGT i CUP soles no podrien fer-ho. Però les seves direccions sí poden fer alguna cosa més per convertir les paraules de la trobada de les 3 *xemeneies* en fets, cridant a assemblees per organitzar una resposta conjunta i a l'alçada. Som moltes les organitzacions i col·lectius que vam estar allà i que hem anat coincidint en espais i plataformes com a la 3 d'octubre (contra la repressió), el Pla de Xoc, la Plataforma en Defensa dels Serveis Públics o la Coordinadora Obrim Fronteres, entre d'altres. **És el moment de fer una crida oberta i conseqüent, que vagi més enllà d'un sol acte, que tingui la continuïtat necessària per definir una plataforma reivindicativa de conjunt i dur a terme un pla de lluita unitari per fer-la possible.**

(segueix a pàg 14)

Bueu (Galiza) mobilitzat exigint el retorn del capità després de gairebé un any retingut al lemen

Alliberada la tripulació del *Cobija*

El 28/08/2021 els pescadors del *Cobija* recuperaven els passaports, i amb ells la llibertat, després d'una intensa campanya de la CUT galega. Durant aquest mes d'agost, van contactar amb nosaltres perquè ens suméssim a la campanya i ajudar a donar-li difusió. A més del compromís de fer-ho arribar als mitjans catalans, i dedicar-li aquest espai en la nostra premsa, ens comprometíem a col·laborar en la campanya per l'alliberament dels mariners; exigint totes les responsabilitats a l'armador, responsable de les infraccions, si les hagués; denunciar i exigir el govern de PSOE-UP que: a) atengui les necessitats bàsiques dels mariners -hi va haver moments en què van faltar aigua i aliments davant la passivitat del ministeri de exteriors-, b) gestioni la seva repatriació amb urgència -l'ambaixada russa, va repatriar al pescador d'aquesta nacionalitat en 15 dies-. Finalment, i com vam fer en el cas del tonyinaire basc *Alakrana* a 2009, denunciar les flotes de la Unió Europea i en concret de l'estat espanyol, que plomen la pesca de zones senceres com a Somàlia o el Senegal ... (veure el nostre dossier «*Pirates somalis*»: <https://luchainternacionalista.org/spip.php?article4347>). Transcrivim la declaració sindical unitària de solidaritat que a més, relata els fets.

Solidaritat amb Pablo Costas i la seva tripulació atrapada al lemen

El mariner gallec Pablo Costas Villar amb la resta de la tripulació del pesquer *Cobija*, porten onze mesos atrapats al lemen sense atenció consular, i des de fa ja una setmana sense queviures ni aigua i per això des del moviment sindical alcem la veu perquè d'una vegada es posi a fi a aquesta situació perquè Pablo Costas i la seva tripulació puguin tornar a casa sans i estalvis.

Al juliol de 2020, després de pescar des de desembre de 2019 a l'Índic Sud, una patrulla de guardacostes d'Austràlia va abordar el pesquer *Cobija* a 500 milles de la costa australiana. Armats, els agents de duanes van entrar al vaixell, van sol·licitar la documentació i van registrar l'embarcació. Després de la incursió, el vaixell va navegar rumb nord-nord-oest i, com els va passar a altres embarcacions durant els primers mesos de pandèmia, no van poder atracar per no tenir permís sanitari. Posteriorment, l'empresa panamenya propietària del vaixell va comunicar al capità la venda del vaixell a una empresa somali, aigües on van pescar durant tres setmanes. El nou armador els va ordenar descarregar al lemen, on van atracar el 27 de setembre de 2020. Des de llavors romanen allà, on va recalar la suposada denúncia per pesca il·legal d'Austràlia.

Des del port li han indicat que no tenen problemes amb que marxi, però l'alerten que el fiscal general exiliat a l'Aràbia Saudita ha apel·lat la sentència. Lemen ha deixat d'aportar menjar, que abans els lliuraven amb comptagotes. Pablo Costas i la seva tripulació estan patint una situació que empitjora dia a dia, fruit de la manca d'aliments i d'aigua potable que, sumada a la insalubritat i la inhabilitat en la qual es troben fa créixer la por per la seva vida i per la seva salut. En el dia d'avui s'ha agreujat la situació, amb desmaís, vòmits i altres símptomes de malaltia en quatre dels tripulants, als quals Pablo Costas ha atès amb els escassos mitjans que encara resten al vaixell.

Els sindicats signants mostrem la nostra solidaritat amb Pablo Costas i la resta de la tripulació del *Cobija* demanem una actuació urgent del govern espanyol per resoldre aquesta inhumana situació. Demanem al Govern de l'Estat Espanyol que faci tot el que està al seu abast per possibilitar la immediata repatriació del mariner Pablo Costas Villar i la trentena de tripulants del pesquer atrapats al lemen.

A 27 d'agost de l'2021

Signen el document: Central Unitària de Trabajadores de Galicia, Comisiones Obreras (CCOO), Confederación Intersindical, Confederación Intersindical Galega (CIG), Colectivo Unitario de Trabajadores de Aragón, Corriente Sindical de Izquierdas de Asturias, ELA sindikatua País Vasco, ESK País Vasco, Intersindical Alternativa de Catalunya, Intersindical Valenciana Langile Abertzaleen Batzordeak (LAB) País Vasco, Sindicato Andaluz de Trabajadores (SAT), Unión General de Trabajadores (UGT).

Ajuntament de Barcelona

Diferents professionals essencials es mobilitzen

A Barcelona el passat trimestre vam poder veure algunes mobilitzacions de treballadores del consistori municipal, davant les portes de l'Ajuntament de Barcelona, reivindicant, exigint a la senyora Ada Colau. Totes elles tenien dos eixos comuns: una atenció de qualitat als i les veïnes, treballadors/es d'aquesta ciutat, als sectors més vulnerables -gent gran, criatures, joves, treballadors/es en atur, etc, - per als que exigeixen els recursos materials i humans necessaris, així com la dignificació dels drets laborals i professionals dels seus treballadors/es. Per ambdues raons, diuen, no poden permetre que aquesta administració acomiadi treballadors/es que avui són un bastió important per a la intervenció contra la precarietat i contra l'exclusió social de l'atur: parlem dels més de 150 treballadors/es que l'empresa municipal **Barcelona Activa** vol acomiadar -encara que oficialment digui són finalitzacions de contracte-. La resposta no es va fer esperar: el 23 de juny, era el primer dia de vaga i al setembre la lluita contínua. **No als acomiadaments, per la contractació indefinida de les treballadores/és.**

Un altre sector mobilitzat va ser el **SARA** -Servei d'Atenció, Recuperació i Acollida, per a víctimes de la violència masclista-, que el 13 de juliol denunciava la manca de recursos per a una atenció de qualitat i reivindicava: augment d'espais del SARA per a una millor i àgil atenció, pressupost suficient per a ajudes per a les dones i fills/es, centres d'acollida i habitatges d'urgència dignes, no les actuals ofertes de pensions, i reiteren la **necessitat d'un pla per resoldre a curt termini aquests problemes.**

Les treballadores/és dels **CSS** -Centres de Serveis Socials de Barcelona de l'IMSSB-, van constatar les conseqüències de la crisi sanitària i econòmica, amb una creixent demanda per nous treballadors en atur o amb major precarietat econòmica i social pels EROs, i que, tot i la suposada moratòria, els desnonaments es van succeir i van haver de mostrar el seu descontentament davant d'una política d'habitatge de la que els professionals no són responsables. Així, reivindicaven permanentment el dret de les/els veïnes a un habitatge digne i a no ser expulsats de les seves cases per falta de mitjans econòmics. Així mateix, reivindicaven recursos materials i humans per a la millor atenció als barris amb més necessitats econòmiques i socials, reivindicacions laborals, així com el reconeixement professional de totes i tots els/les treballadors/es que la crisi sanitària va demostrar que són indiscutiblement serveis essencials. Per tot això, i **amb l'exigència de solucions, el 7 de juny van realitzar un dia de vaga.**

Un altre gran problema que travessen els serveis públics -inclosos els serveis socials- és el gran nombre de serveis externalitzats. L'administració es vanta dels serveis que obre i que els agrupa en llocs més dignes, com els serveis per a la població sense sostre. Però el que expliquen els responsables municipals, poc o gens te a veure amb la realitat que denuncien els treballadors, els sindicats, la plataforma **Municipalitzem**: que són serveis socials essencials municipals, amb diferents empreses i condicions laborals i professionals en gran desigualtat amb els professionals directes de l'administració municipal, i com aquest govern municipal de **Barcelona en Comú** amb el PSC, dóna una volta de rosca més en la contractació d'empreses vinculades a paradisos fiscals i a l'IBEX 35, **com ja van denunciar les treballadores del SAD en la contractació per algunes zones de Barcelona.**

Davant aquestes situacions, el més positiu són els **processos d'organització de part dels i de les treballadores amb els sindicats que els vénen acompanyant. La lluita continua, aquest és el camí:**

No als acomiadaments a Barcelona Activa

Per la contractació indefinida de les i de les treballadores

Per la millora de les condicions laborals i professionals

Per la municipalització dels serveis externalitzats

Per uns Serveis Públics directes de qualitat.

Marga Olalla

Acord sobre pensions entre govern espanyol, patronal i sindicats

Pacte social contra les pensions

El passat 28 de juny, el govern PSOE-Unidas Podemos va signar un primer acord amb els sindicats CCOO i UGT i les patronals CEOE i CEPYME. CCOO i UGT van justificar aquest pacte social afirmant literalment que assegurava el futur del sistema públic de pensions.

Nosaltres volem destacar el context polític en què es va signar, les reaccions que va provocar en el moviment pensionista i què representa realment pel futur de les pensions públiques.

El context polític de l'acord

En primer lloc, cal situar l'acord en un moment polític determinat. El govern de Pedro Sánchez acabava de concedir els indults als presos independentistes catalans en contra de l'opinió del Tribunal Suprem, de la Fiscalia, de la major part de la premsa espanyola, en particular la madrilenya i de la triple dreta.

Davant d'aquests atacs, Sánchez va rebre no només el suport d'una àmplia majoria parlamentària (190 diputats) sinó també el de la patronal (catalana i espanyola), dels bisbes (el que significava l'acord del Vaticà) i, a nivell internacional, el de la presidenta de la Comissió Europea i del mateix Secretari General de les Nacions Unides.

També era el moment en què es refeien públicament els ponts entre l'Estat espanyol (el govern central i la Corona) i la Generalitat de Catalunya amb el retrobament de Sánchez i Aragonès a Foment del Treball en l'homenatge al Comte de Godó i la foto del president Aragonès amb el Rei (sopar inclòs) al Mobile.

Només faltava el suport dels sindicats i quina millor manera que en forma de pacte social, amb la patronal i el govern, sobre la qüestió de pensions!

L'acord sobre pensions

L'acord ha estat analitzat de forma detallada en diferents comunicats del moviment pensionista, en particular de la COESPE. Nosaltres en volem destacar alguns aspectes.

· Derogació dels punts més polèmics de la reforma de Rajoy

L'acord suprimeix dos dels punts més polèmics de la reforma de 2013 (PP): l'augment anual de les pensions del 0,25 % i el Factor de Sostenibilitat.

Estableix la revalorització de les pensions segons la mitjana de les tasses de variació interanual de l'IPC dels dotze mesos previs al desembre de l'any anterior. També deroga el Factor de Sostenibilitat, però el substituirà per un altre mecanisme d'Equitat Intergeneracional que tindrà la mateixa funció.

· Incorporació als PGE de 21.000 M• per la Seguretat Social

El govern es compromet a incloure als Pressupostos Generals de l'Estat una partida equivalent a 21.000 M• destinada a la Seguretat Social, que aniria a pagar les «despeses impròpies» que aquesta assumeix. Ara bé, no s'esmenta el retorn dels diners que la S.S. ha pagat durant anys i que CC.OO calculava en més de 500.000 M• fa uns anys.

· Jubilació anticipada i demorada

Es penalitza la prejubilació abans dels dos anys de l'edat legal de jubilació, que CCOO i UGT van pactar el 2011 amb Rodríguez Zapatero que arribés als 67 anys. La reducció de la pensió pot ser del 21% si un es prejubilava dos anys abans de l'edat legal. Aquesta penalització també afecta a les jubilacions forçoses involuntàries i poden tenir un impacte de fins a el 30% de la pensió. Les persones aturades podran jubilar-se, amb determinades condicions, quatre anys abans dels 67 anys. S'incentiva endarrerir l'edat de jubilació i compatibilitzar una pensió i un salari després de l'edat legal de jubilació.

· Creació de l'Agència Estatal de la Seguretat Social

Si ja existeix l'Institut Nacional de la Seguretat Social perquè crear una Agència Estatal de la Seguretat Social? Només cal dotar l'organisme existent dels recursos humans i tècnics adients per assegurar l'atenció presencial. Quins són els motius reals per crear aquesta agència?

· Altres punts de l'acord

Hi ha altres punts que són de calaix com el reconeixement de la viudetat de les parelles de fet, la cotització de becaris i els convenis especials de cuidadores SAAD, aspectes tots ells que haurien d'haver estat resolts fa temps.

· **Un punt poc publicitat: la reducció de la contribució empresarial a la S.S.**

La patronal podrà reduir la seva contribució empresarial a la S.S. en dues circumstàncies: reducció del 75% per contingències comunes durant la situació d'incapacitat temporal dels treballadors/es que hagin complert 62 anys i totalment exemptes per contingències comunes, excepte per incapacitat temporal, quan el treballador compleixi els 67 anys. Quan per fi, algú es beneficia de la reforma, s'amaga el fet!

Les reaccions a l'acord

Ja hem esmentat les de CCOO i UGT. La seva propaganda no té res a veure amb la realitat. És una reacció esperada.

Més preocupant és la de la COESPE. El primer comunicat de data 7 de juliol portava com a títol: *Un pacto social de mínims que no resuelve las amenazas a las pensiones*. Un títol que porta a confusió per molts motius: si és un pacte social, només pot ser a favor del govern i la patronal i no a favor dels pensionistes; un pacte de mínims podria ser acceptable en determinades circumstàncies, però no és ni tan sols un acord de mínims: no respon a cap de les necessitats mínimes dels i de les pensionistes. Felicitament, els següents documents publicats van ser més crítics.

La VII Assemblea de la Marea Pensionista de Catalunya (MPC), sense esperar tants dies, el 29 de juny va aprovar una resolució denunciant sense embuts i de forma contundent l'acord.

Conclusions

Aquest acord té l'objectiu, a més de donar suport al govern, de desmobilitzar el moviment pensionista donant la impressió que ha concedit les seves reivindicacions (IPC, Factor de Sostenibilitat)

Però el sentit real d'aquest primer acord és l'expressió del ministre Escrivá de que els pensionistes de la generació del *baby boom* tindran una disjuntiva: «un petit ajust en la seva pensió - que seria molt moderat- o alternativament podrien treballar una mica més». L'acord amb els sindicats assegura la desmobilització.

Els treballadors, davant d'aquesta disjuntiva -i sense perspectiva de mobilització- és probable que prefereixin jubilar-se abans amb una menor pensió que intentar arribar als 67 anys o continuar treballant, ja sigui per raons de salut, pel tipus de feina o per la situació d'atur.

Ara, caldrà veure quines mesures vindran al segon bloc de negociació perquè es tractarà dels Plans de Pensions d'Empresa. Els fons que s'hi desviïn es detrauran de les cotitzacions socials i això posarà en perill el sistema de repartiment en què es basa el sistema públic de pensions. També caldrà parlar d'atenció a la definició del nou mecanisme d'Equitat

Intergeneracional que ha de substituir al Factor de Sostenibilitat

El Pacte de Toledo segueix essent el nus gordià que cal tallar per avançar en les reivindicacions del moviment pensionista i no hem d'oblidar que forma part explícita de l'acord de govern PSOE-Unidas Podemos

Per tant, haurem de seguir lluitant per:

- L'augment de les pensions mínimes, que afecten en gran part a dones.
- La reducció de la bretxa de gènere.
- El retorn dels diners que l'Estat deu a la Seguretat Social.

· **La millora de les condicions laborals i salarials (inclòs l'augment del SMI).**

Més que mai, caldrà la unitat de la classe treballadora i del moviment pensionista per aturar la propera ofensiva patronal del govern PSOE-Unidas Podemos.

Més que mai, caldrà deixar de banda totes les ambigüitats i no fer diferències entre els ministres «bons» (els d'Unidas Podemos) i els «dolents» (Calviño i Escrivá)

21/08/2021

Pensionistes de Lluita internacionalista

El Prat de Llobregat (Barcelona)

La transició ecològica és destruir el Delta?

No a l'ampliació de l'aeroport del Prat!

**RETIRADA:
TRIOMF PROVISIONAL
DE LA
MOBILITZACIÓ!**

Els governs central i de la Generalitat s'han omplert la boca les darreres setmanes parlant de l'anomenada «transició ecològica» per a la que diuen que serviran, entre d'altres, els fons europeus *Next Generation*. Però, a l'hora dels fets, pretenen tornar a ampliar l'aeroport del Prat en contra de l'opinió unànime dels col·lectius ecologistes i contradients, fins i tot, els recents informes de la mateixa Comissió Europea que parlen d'un grau de destrucció del Delta del Llobregat inadmissible i que s'hauria de pal·liar durant els propers anys.

Abans de l'arribada de la Covid l'ampliació de l'aeroport del Prat no era en cap cas objecte de debat. Tot el contrari. El que estava en qüestió era el volum desmesurat de turistes que estava rebent Barcelona i que resultava incompatible en diverses qüestions amb la qualitat de vida dels i de les seves habitants. I un dels principals temes de debat social a nivell mundial era i és (tot i que sembla que per a alguns hagi desaparegut amb la Covid) el canvi climàtic i els danys sobre el medi ambient de dècades de destrucció capitalista. Es deia, i ara està encara més vigent, que estem ja al temps de descompte per tal que el canvi climàtic pugui ser parcialment reversible i evitar o reduir un augment dràstic de les seves conseqüències en forma de desequilibris al medi que poden generar: fenòmens meteorològics destructius, grans sequeres, inundacions, incendis, extinció de més espècies, creixement del nivell del mar i desaparició d'illes i zones costaneres, augment del risc de patir pandèmies i plagues, etc.

Justament en aquell context pre-covid la Comissió Europea va fer públics uns informes en que criticava la gestió que se n'havia fet de l'anterior ampliació de l'aeroport del Prat. Aleshores, les diferents administracions públiques es van comprometre a dur a terme una sèrie de mesures compensatòries al Delta del Llobregat i als seus espais naturals que, segons els informes de la CE no s'han realitzat. Els informes també parlen d'una situació límit d'aquests espais naturals i de la importància de mesures de preservació i potenciació dels mateixos atesa la seva importància per a l'ecosistema de la zona.

Doncs bé, la resposta del govern «més progressista» i del «d'esquerres i republicà» (ambdós també s'autodenominen ecologistes) és una altra ampliació de l'aeroport que està absolutament allunyada dels interessos de la població del territori i que només respon i es justifica amb interessos purament especulatius.

Fa uns mesos van sortir a fer pressió a favor de l'ampliació de l'aeroport unes 200 entitats encapçalades per constructores, bancs i l'accionari d'Aena amb arguments poc precisos basats en increments de PIB (com si l'ampliació generés activitat turística per si mateixa i com si aquesta no tingués límits ni conseqüències per a la ciutat de Barcelona ni per al medi ambient). Recentment han estat més

IAL

de 300 les entitats en contra, citant els informes esmentats de la Comissió Europea i d'altres sobre les greus conseqüències ambientals que podria tenir aquesta ampliació com ara el de l'Agència de Desenvolupament Urbà, Barcelona Regional, que estima que l'ampliació de l'aeroport del Prat incrementarà, com a mínim, un 33% les emissions de CO₂. També denuncien que fa més de 20 anys que s'incompleixen els acords que es van realitzar amb l'ampliació de la T1 del Prat.

És curiós veure com, entre els grups municipals que conformen l'Ajuntament del Prat i que estan en contra de l'ampliació de manera unànime, estiguin els que s'han mostrat favorables fora del municipi com C's o, encara pitjor i més hipòcrita, els que formen part dels governs que s'han mostrat favorables a l'ampliació, com són PSC i ERC.

ICV i l'Ajuntament: responsables de dècades de destrucció del medi

L'actual govern del Prat és formalment d'En Comú-Podem amb el PSC, però hi té un pes determinant ICV que ha governat el municipi durant més de 30 anys. Actualment es posicionen en contra de l'ampliació de l'aeroport, però en són responsables directes de la destrucció que ja ha patit el territori durant les darreres dècades. L'any 1994 l'Ajuntament del Prat va signar, juntament amb el de Barcelona, l'anomenat «Pla Delta», un conveni acordat amb el Ministerio de Obras Públicas, la Generalitat i la Mancomunitat de municipis de l'àrea metropolitana que l'entitat ecologista DEPANA defineix com: «Un conjunt d'obres que no només van afectar greument els ecosistemes del delta del Llobregat, sinó que es va convertir en tot un model per la destrucció del territori. Aquest pla, un gran desgavell ecològic contra el Delta, una zona humida d'importància internacional.» El Pla Delta incloïa:

- Desviament del riu Llobregat, cap al sud 2,5 km, entrant en part de la Reserva Natural Parcial de la Ricarda - Ca L'Arana i destruint totalment la zona de la Podrida, i les jonqueres de Cal Tet.

- Ampliació del Port, en l'anterior espai, on s'ubicarà la Zona d'Activitats Logístiques (ZAL), que va multiplicar per 3 la seva superfície. Aquesta ampliació va suposar la desaparició del 40% de tota la població de corriol camanegre.

- Ampliació de l'aeroport, construcció de la tercera pista, paral·lela al mar i a uns 1300 metres de la pista principal, una nova terminal, centres logístics, etc. (duplicant la superfície del mateix), amb la desaparició del canyissar del Pas de les Vaques on criava l'última parella d'arpella al Delta, la zona de salicornars, erms i bases de la Volateria i part de la ZEPA de la Ricarda i el Remolar, amb la tala de 14.000 pins d'un hàbitat d'interès prioritari per la UE.

- Carreteres vàries, accessos viaris i ferroviaris (autovia del Baix, Pota Sud, etc.).

Cal pla de lluita veïnal amb el màxim de suports

El manifest signat per 300 entitats mostra l'ampli rebuig, no només veïnal sinó social, que genera l'ampliació de l'aeroport. Ara, cal traslladar això als carrers amb la convocatòria (prou àmplia i amb prou difusió) de mobilitzacions en contra de l'ampliació.

El Prat té una tradició important de lluites veïnals (contra el desviament del riu, dels i de les veïnes de Sant Cosme contra el narcotràfic o per habitatges dignes) i la causa d'ara és prou important com per tornar a sortir a lluitar. No pot ser que, mentre es destrueixen milers de llocs de treball aquí al costat (tancament de la Nissan, per exemple) i es permeti una desertització industrial enlloc de nacionalitzar les empreses que tanquen i fer un veritable pla de reindustrialització amb la transformació ecològica que tothom coincideix a dir que cal, es vulgui seguir basant l'economia en un turisme que ja ha arribat als límits de la sostenibilitat per a la ciutat de Barcelona i per a l'entorn natural del territori.

La lluita per la defensa del medi natural comença aquí al costat. Ni un pam més!! No a l'ampliació de l'aeroport! Per la preservació i regeneració dels espais naturals del Delta del Llobregat. Per un veritable pla públic de reindustrialització sostenible al servei de la gent del territori i no de les grans empreses.

21/07/2021

Pedro Mercadé.
Prat de Llobregat

AMPLIACIÓN DEL AEROPUERTO DEL PRAT
LA FARSA DE LA "TRANSICIÓN ECOLÓGICA" CAPITALISTA

CHARLA-DEBATE CON:
PAU JESÚS NAVARRO ESPINAR
 S.O.S BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET
PEDRO MERCADÉ TORO
 LUCHA INTERNACIONALISTA

MIÉRCOLES 15/9 19H
 C. BASSES DE SANT PERE 17, CASC ANTIC, BARCELONA
 TAMBIÉN EN STREAMING EN TWITTER @LUCHAIINTERNACIO

● LLUITA INTERNACIONALISTA ● @LUCHAIINTERNACIO

LI
 Lluita Internacionalista

No a l'Ampliació Nord del Port de València.

L'origen del procés

La primera referència a l'ampliació ve del 2006, quan el consell rector de Ports de l'Estat va aprovar el Pla Director d'Infraestructures del Port de València, que triava l'alternativa quatre per a l'ampliació nord per tenir, suposadament, menor impacte ambiental.

Aquest pla estratègic va determinar que el port orientaria la seva activitat cap al trànsit de contenidors interoceànics, per la qual cosa necessitava escometre la seva expansió. El projecte va contemplar la creació d'una nova dàrsena en la zona nord del port. Tenia 250 hectàrees amb la bocana orientada cap al sud, projectada per a tenir una terminal de contenidors de 153 hectàrees i capacitat per a cinc milions de TEU/any. (És la capacitat de càrrega d'un contenidor)

El novembre de 2018 l'Agència Portuària de València aprova el plec per a la concessió i es treu a licitació al desembre. El maig de 2019, TIL (filial de la naviliera MSC) presenta la seva oferta, seleccionada al setembre pel consell d'administració amb l'únic vot en contra de l'alcalde Joan Ribó.

La filial de MSC opta per una concessió a cinquanta anys. El projecte s'executarà en tres fases consecutives, que preveu concloure en 2026. Amb la nova terminal nord el port tindrà una capacitat de 12,5 milions de TEU. La inversió ascendeix a 1.021 milions als quals se sumen els 400 que posarà l'Agència Portuària de València per a obres. La previsió és crear suposadament 3.000 llocs de treball incloent les fases de construcció i posterior explotació. En la seva oferta, TIL fa una aposta per la intermodalitat ferroviària i per l'electrificació.

Les posicions

Compromís i Podemos intensifiquen el seu rebuig al projecte i reclamen una reversió de les obres executades.

En el si de **PSPV** hi ha diferents postures, mantenen un perfil molt baix i més aviat prudent en el debat. Alguns ex càrrecs socialistes, s'han posicionat obertament en contra de l'ampliació.

Compromís va manifestar en el seu moment que aquesta ampliació **«respon als interessos de les grans navilieres i no a l'interès general»**.

Actualment, un text consensuat entre **Compromís** i **PSPV** sobre una **«ampliació descarbonitzada»**, que **«respecti la DIA** (Declaració d'Impacte Ambiental)**»** i **«eviti el desgast de les platges»**, seria l'acord

entre **Compromís** i el **PSPV**, per salvar la situació de desacord polític en el tema de l'ampliació del Port.

Ara mateix, els principals suports a l'ampliació provenen, a més d'entitats clarament interessades, com la Cambra de Contractistes, de l'oposició política. De fet, la dirigent del PP a l'Ajuntament de València, María José Català, va promoure una moció defensant aquesta obra, amb la clara intenció d'exploitar les diferències entre socis.

La Comissió Ciutat-Port (amb entitats com *Acció Ecologista*, *Per l'Horta* o l'Associació de Veïns de Natzaret, entre d'altres) presenta un informe analitzant els danys de la futura terminal sobre el medi ambient i en concret, els **«efectes perniciosos»** de les platges del sud. Alerta d'ones més grans i major erosió de la costa pel fet que l'obra projectada requereix un dragatge 14 vegades superior a l'autoritzat. Reclama un nou DIA (Declaració d'Impacte Ambiental per la caducitat de l'anterior, de fa catorze anys.) La *Comissió Ciutat-Port* ha realitzat diverses accions de protesta contra el projecte de l'ampliació del Port de València.

Segons manifesta aquest col·lectiu, aquest projecte té **«una influència directa en la deterioració ambiental dels barris marítims»**. Així mateix, han denunciat les conseqüències que tindrà la seva execució com **«el desapropiament dels recursos naturals i diners públics»**, així com «un gran perjudici per a la salut pública». Així mateix han denunciat el cost de les obres previstes, ja que no seran gastats **«en necessitats socials més urgents i essencials i a crear llocs de treball de proximitat»**.

Una altra de les decisions preses per aquest col·lectiu a portar als tribunals l'APV i a Ports de l'Estat, per l'autorització de l'ampliació del port sense un nou informe ambiental, deixem que tot no acabi només en un feixuc procés judicial.

Esperem que segueixin a davant amb les mobilitzacions que és l'únic mitjà de parar l'ampliació del Port, ja que queda clar l'impacte ambiental, amb l'ampliació de vies ràpides (V-30,V-31,V-21), l'augment desmesurat dels vehicles pesants i el consegüent augment de la contaminació. Aquesta ampliació està basada en el pur negoci especulatiu d'alguns sectors econòmics de la ciutat: només cal veure les xifres en les quals es mou aquest projecte, que basen les seves propostes en el pur negoci i en els beneficis obtinguts per l'ampliació de la terminal de càrrega i de creuers que permetria la massificació turística de la ciutat. Tampoc és cert que signifiqui gran quantitat de nous treballs: uns serien temporals i els altres de caràcter portuari queden desmuntats amb l'automatització de les tasques portuàries, que si que és un fet real.

En aquesta ciutat ja hem hagut de suportar negocis especulatius com l'enderrocament de les cases del Cabanyal o el macroprojecte del circuit de la Fórmula 1, tots aquests a càrrec de PP Valencià, entre altres desastres urbanístics i especulatius. Els efectes que ja ha causat el port i els que vindran de l'ampliació sobre les platges, con la de 1/4Albufera, i la qualitat de l'aire i de l'aigua són un bon motiu per a oposar-s'hi.

No a l'Ampliació Nord del Port de València.

No a la Massificació Turística a València.

Els Diners de l'Ampliació per a Necessitats Socials.

Carlos Rodríguez (País Valencià)

*Carlos Rodríguez
(País Valencià)*

Els incendis de boscos anuncien majors catàstrofes

Els incendis forestals que estan assolant el sud d'Europa des de juliol, i també als països llatinoamericans, ja sigui per la caiguda de llamps o causats intencionadament, s'estenen cada vegada més a causa de la sequera i de la calor extrema. Els científics no tenen dubtes que el canvi climàtic n'és el principal motiu.

Molts d'aquests incendis al països llatinoamericans, també a Catalunya i a l'Estat espanyol, tenen un començament intencionat. Creuen boscos per poder utilitzar les terres per l'agroindústria capitalista o l'especulació immobiliària.

Aquests sinistres, agreujats pel canvi climàtic, tenen al seu torn un efecte que accelera l'escalfament global perquè els boscos absorbeixen CO₂ (diòxid de carboni), gas d'efecte hivernacle, i alhora alliberen oxigen. També canvien el cicle hídric, la qual cosa produeix prolongades sequeres i pluges excessives amb inundacions.

Segons l'últim informe del Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic (IPCC), publicat el 9 d'agost, els científics estan observant canvis sense precedents en centenars de milers d'anys. Alguns, com l'augment continu del nivell del mar, no es podran revertir fins d'aquí a diversos segles o mil·lennis.

Aquest informe està realitzat per representants científics de 195 governs i confirma milers d'estudis realitzats des de fa mig segle.

No obstant això, per culpa dels interessos del capitalisme mundial i de les seves enormes multinacionals, no s'han pres les mesures urgents i de fons que la situació requereix. No es van reduir les emissions de diòxid de carboni, ni la destrucció de boscos i de rius afectats per la mineria perquè els canvis tecnològics necessaris reduïrien els guanys capitalistes.

Per això cal lluitar per mesures de fons en defensa del medi i per frenar el canvi climàtic, però només es podran prendre a escala mundial amb la destrucció del sistema capitalista i la conquesta de governs del poble treballador amb un veritable socialisme que salvi a la humanitat d'una catàstrofe anunciada, planificant científicament la producció.

21/08/2021

*Miguel Lamas, dirigent de la UIT (QI)
Publicat originalment a El Socialista N ° 511 (Argentina)*

(ve de pàg 5)

Alhora, per la referència que ha estat Catalunya com a major amenaça al Règim Monàrquic del 78, també **cal plantejar una crida per la creació d'un espai de coordinació permanent amb les principals forces d'esquerra d'arreu de l'Estat** com el SAT (el sindicat més represaliat d'Europa i exemple de combativitat) o IZCA (amençada de ser il·legalitzada pel Ministerio del Interior), entre d'altres, per fer un front comú davant la repressió, organitzar una resposta conjunta davant els atacs a la classe treballadora que són d'àmbit estatal i avançar cap a un front d'esqueres veritablement anti-capitalista i antimonàrquic que pugui esdevenir un referent que, ara per ara, no té la gent treballadora a nivell estatal.

Des de Lluita Internacionalista seguirem impulsant i participant activament en espais conjunts i cercant aquesta unió de les lluites i la construcció d'aquest front d'esqueres. A més de cridar a la resta d'organitzacions de l'esquerra a fer els esforços necessaris per avançar en aquest sentit cridem a totes i tots les treballadores i joves que també ho considereu necessari i urgent a participar-hi activament per fer-ho possible amb nosaltres.

LI

Immigració

Deportació il·legal a Ceuta de menors

El passat tretze d'agost el govern de PSOE-UP va iniciar una macro operació contra els mil menors migrants que van creuar la frontera de Ceuta al maig. Al capdavant d'aquest operatiu hi ha el ministre Fernando Grande-Marlaska, que compta amb tot el suport de l'alcalde/president de Ceuta del PP, Juan Jesús Vives, així com del silenci còmplice del president del PP, Casado.

Cal recordar que Marlaska és un continuador de les polítiques repressives d'immigració del seu antecessor, l'exministre Juan Ignacio Zoilo. Durant la setmana de l'arribada de Pedro Sánchez al govern el 2018 es va acollir al vaixell de rescat Aquarius ple de migrants, llavors Grande Marlaska es va negar a donar asil a la majoria de persones i moltes van acabar als Centres d'Internament per Estrangers (CIE) i retornats als seus països d'origen. També va ser responsable d'impulsar les devolucions en calent massives a Ceuta i Melilla.

Com el reflex de les polítiques de la Unió Europea d'enfortir les fronteres i tancar el pas, el tribunal Europeu de Drets Humans, qui al principi havia condemnat aquesta pràctica, va acabar avalant les devolucions en calent. També el Tribunal Constitucional ho va fer, però cap de les dues sentències permet que s'apliquin a menors.

La llei és clara, abans de començar el procediment de possible repatriació cal abordar cada cas individualment amb un informe previ del país d'origen sobre les circumstàncies familiars de cada menor.

Després de deportar il·legalment quaranta-cinc menors, el passat divendres 20 d'agost, les deportacions van ser paralitzades per una jutgessa de Ceuta i dimarts 24 van ser declarades il·legals, donant així la raó a les entitats que defensen els drets humans.

Pedro Sánchez i Grande-Marlaska, es posicionen políticament a la dreta de la ultradreta. Coneixedors que incompleixen la llei, decideixen, en ple

mes de vacances, començar un operatiu per treure's de sobre el «problema» dels menors. Incomplint totes les lleis, tractats o acords internacionals de protecció de la infància. Còmplices juntament amb el dictador marroquí Mohammad VI, qui afamega i reprimeix al seu poble, empenyent als més joves a buscar un futur millor lluny de les seves terres, jugant-se la vida per arribar a Europa.

Cal garantir un tracte com a menors, abans que com migrants, assegurant els seus drets. L'interès superior dels nens i nenes ha de prevaldre sempre.

Cal reclamar la dimissió immediata del ministre d'interior Fernando Grande-Marlaska i denunciar les polítiques ultradretanes del Govern PSOE-Unidas Podemos. Per defensar els drets de totes les persones migrades lluitem per la derogació de la Llei d'Estrangeria.

Txema Morillo

Reforma Reglament d'Estrangeria JA!

Regularització joventut extutel·lada

STOP expulsions de menors!

CONCENTRACIONS:

Diumenge 5 de setembre - Barcelona

19h - Seu Unió Europea: Passeig de Gràcia/Provença

19.30 h - Delegació de Govern: Mallorca/Roger de Llúria

Convoca:
coordinadora obrim fronteres

El 5/09, es va realitzar la concentració per «La Regularització de la Joventut extutel·lada». Amb una important participació de joves, víctimes d'un nou atac de les dretes, amb el suport de moltes entitats de migrants i solidàries, com Lluita Internacionalista.

Galiza, Madrid, Toledo, València, Barcelona...

Contra la LGBTfòbia: organització i autodefensa

En els últims mesos hem vist un repunt en denúncies d'agressions LGBTfòbiques: vexacions a símbols LGBT, vídeos i comentaris en xarxes socials que inciten a colpejar homosexuals, i desenes d'agressions físiques que, generalment, acaben a l'hospital. **L'assassinat de Samuel Luiz el passat 2 de juliol és el màxim exponent d'una violència LGBTfòbica que el col·lectiu LGBT patim cada dia.**

Malgrat el treball d'organitzacions LGBT per visibilitzar els atacs que pateix el col·lectiu, **el percentatge de les agressions que es denuncien segueix sent ínfim.** Això es deu, en part, a la pròpia naturalització de la discriminació que patim tant als carrers com al nostre entorn laboral o familiar, però també a la desconfiança en les institucions, funcionals a un sistema que castiga i rebutja tot tipus de dissidència sexual o de gènere.

Hem d'enfrontar els discursos i polítiques que alimenten les agressions i crims d'odi. Cal combatre la ultradreta de VOX, la dreta reaccionària del Partit Popular i totes les institucions que fomenten aquesta situació, com la justícia o l'Església. Però també hem de denunciar de manera directa als que -en nom del progressisme- ni combaten aquestes organitzacions ni responen a les nostres exigències per garantir els nostres drets fonamentals. Sense anar més lluny, el govern PSOE-Podemos ha cedit a les pressions d'organitzacions obertament trànsfobes i ha rebaixat les demandes del col·lectiu trans, diluint una llei Trans més que necessària en una llei LGBT que deixa fora qüestions fonamentals com l'autodeterminació de gènere dels i de les menors de 14 anys o de totes les persones en situació administrativa irregular.

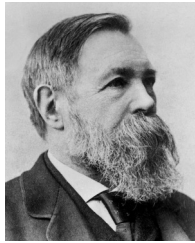
El rebuig a les agressions LGBTfòbiques no pot venir de la mà d'exigències com la reforma del codi penal o l'ampliació del cos policial, perquè aquestes mesures sempre acaben jugant en contra del col·lectiu LGBT, de les dones i de la classe treballadora. El que necessitem són protocols efectius als centres d'estudi i de treball amb comissions investigadores independents. **Necessitem polítiques de prevenció i reparació i recursos per poder aplicar-les efectivament;** és fals el discurs de que no n'hi ha pressupost per a polítiques públiques: l'església Catòlica rep aproximadament 11 bilions d'euros anuals, mentre que al Ministeri d'Igualtat s'han destinat, el 2020, poc més de 451 milions d'euros. No manca pressupost, manca voluntat política.

La desbordant resposta davant l'assassinat de Samuel ens mostra el camí: **hem de sortir al carrer massivament a denunciar la violència estructural que patim diàriament.** Però davant la impassibilitat de les institucions i la impunitat dels agressors també **necessitem seguir desenvolupant l'autoorganització i l'autodefensa.** Tenim la tasca urgent, arreu del món, d'organitzar-nos de forma independent als governs i a les institucions; de coordinar internacionalment la lluita per combatre els crims d'odi, la homolesebobitransfòbia i el masclisme. **La unitat estratègica del moviment LGBT i de les dissidències, del moviment feminista, i de tots els i les oprimides amb el conjunt de la classe treballadora és clau,** perquè les nostres

opressions tenen un origen i un enemic comú: aquest sistema capitalista, imperialista i patriarcal, que ens oprimeix i ens explota, que ens violenta i ens mata, per mantenir-nos submises i disciplinades. Per això, **per acabar realment amb la violència cisheteropatriarcal, ens cal acabar també amb el sistema capitalista.**

Cris Darriba

El 5/08/1895 moria a Londres, **Engels**, revolucionari i investigador que junt amb el seu amic Marx, van ser els fundadors del socialisme científic i autors del Manifest Comunista. Engels a més, va escriure l'Origen de la Família entre d'altres.

No hi ha cap tomba seva, perquè va demanar ser cremat i les cendres dispersades al Mar del Nord, però nosaltres el reivindicuem en cada lluita i li vam retre homenatge als 200 anys del seu naixement: <https://www.youtube.com/watch?v=AXoF-bPs1IU>

16/08/1945 començava la **revolució vietnamita** a cavall de la retirada japonesa a l'acabar la II GM. Gran incidència trotskista (LCI i *La Lutte*) a Saigon i el sud, amb formació de milícies i coordinació dels comitès populars contra el desembarcament britànic; Ho Chi Minh, que havia dissolt el PC en el Viet Minh i controlava el nord, l'aplaudia esperant un

reconeixement de les potències occidentals (coexistència pacífica). Forta repressió de britànics amb Viet Minh a finals de setembre, especialment contra trotskistes i comitès populars. Lê Ngoc i Nguyễn Văn Ky, de la LCI, van ser torturats fins a la mort (iniciis 1946). Ta Thu Thau (*La Lutte*), assassinat directament pel cap del Viet Minh, després de tres judicis populars que l'havien absolt.

La comuna minera d'Hon Gai va aguantar fins novembre.

Fa 81 anys, el 20/08 a Mèxic, **Lleó Trotski** moria assassinat per Mercader, sicari de Stalin.

Trotski, amb Lenin, va encapçalar la revolució russa i va organitzar l'Exèrcit Roig, i es va enfrontar a la degeneració burocràtica de Stalin i la seva política contrarevolucionària del socialisme en un sol país i la coexistència amb l'imperialisme. Defensava la democràcia obrera, la independència de classe, l'internacionalisme, la revolució permanent i la construcció de partits revolucionaris. Ho va fer amb l'Oposició d'Esquerra, i malgrat perdre aquesta batalla, mai la va abandonar i el 1938 va fundar la IV Internacional. (<https://uit-ci.org/index.php/2021/08/20/intervenció-Mercedes-petit-en-el-esdeveniment-online-sobre-Trotski-en-permanència/>)

El 23/08/1879, naixia en l'actual Ucraïna, **levguenia Boix**, revolucionària bolxevic, de l'Oposició d'Esquerra, primera dona ministra d'interior i cap del govern provisional soviètic d'Ucraïna el 1917.

Mare de dues filles, autodidacta, deportada a Sibèria on contrau tuberculosi, exiliada i polemista ardent, va dirigir una unitat de l'Exèrcit Roig a Kiev contra el govern provisional; miliciana en una altra; cap del Consell Militar Revolucionari del Front Caspicaucaic i altra vegada a Ucraïna a primera línia de front.

El 1923 va signar la *Declaració dels 46* contra Stalin i amb les posicions antiburocràtiques de Trotski. Malalta, i assetjada per la GPU stalinista, quan s'assabentà que Trotski era obligat a renunciar com a cap de l'Exèrcit Roig, es suïcidà. (Moscou, 5/01/1925)

Argentina: eleccions

«Votá a

Les eleccions legislatives argentines tindran lloc el 14/11/21, però abans, el 12/09/21, es realitzen les PASO (Primàries, Obertes, Simultànies i Obligatòries) que no només ordenen les llistes com a primàries, sinó que determinen quins partits es presentaran al novembre ja que han d'obtenir ara un mínim de l'1,5% dels vots vàlidament emesos al districte. Així doncs, la campanya electoral està ja en marxa. Extractem les posicions del nostre partit germà *Izquierda Socialista*, part del FIT-U, davant d'aquestes PASO.

«La campanya electoral entra en el seu tram final. El que prima, i ja comença a preocupar als candidats tant de Frente de Todos¹ com de Juntos por el Cambio², és l'apatia. Abunden anècdotes de caminades i presentacions d'aquests candidats que han de ser «arreglades» perquè al menys no facin un penós paper a la foto davant de la indiferència popular (i més d'una vegada algun insult que llança algú al passar).

No és casual que cap d'aquests candidats patronals entusiasmi. El poble treballador segueix preocupat per no poder arribar a final de mes. Els salaris continuen perdent davant de la inflació, la mitjana dels treballadors guanya menys que el valor de la cistella familiar (calculat en 106.361 pesos segons la junta interna de ATE-Indec³). L'atur fa estralls als barris populars, on milions segueixen sense aconseguir recuperar els ingressos que obtenien amb «changas» abans de la pandèmia. I ni què dir dels jubilats, amb ingressos que els enfonsen a la indigència.

A tot això se li suma la indignació, que no s'ha «apagat», malgrat que el govern d'Alberto Fernández ho intenti, generada per la difusió de les fotos de l'aniversari celebrat a la Quinta de Olivos⁴ en una Argentina on les conseqüències de la Covid-19, si bé ja no estan en un pic, es troben lluny d'haver-se acabat. D'una banda, perquè encara falten milions de persones que no han rebut la segona dosi de la vacuna. I d'altra perquè amenaça la variant Delta, amb el risc que això generi una nova onada de contagis. En aquest marc, resulta barroera la maniobra del govern d'anunciar en els dies previs a les eleccions, el final del confinament i l'autorització de públic en esdeveniments massius, com el

la izquierda que se une»

partit de la selecció per les eliminatòries que tindrà lloc pocs dies abans de les PASO. (...)

El que tots els candidats callen és l'escàndol dels 4.350 milions de dòlars, que acaben d'ingressar al país des del FMI, suposadament com a part d'un programa mundial de l'organisme per «atendre la crisi de la pandèmia», que seran utilitzades en la seva totalitat per pagar els venciments a el mateix Fons Monetari. Mentrestant, es continua negociant la signatura de l'acord amb aquest organisme que només ens portarà, com marca tota l'experiència històrica, nacional i internacional, més ajustament, misèria i entrega. (...)

Davant d'aquest panorama, no és d'estranyar la desil·lusió de milions, i fins i tot del possible escenari que molts no vagin a votar. Compartim amb el poble treballador que cap d'aquests candidats ofereix una sortida per a les urgents preocupacions de cada dia. Però creiem que sí que hi ha una alternativa política, la qual enarborem des del Frente de Izquierda Unidad.

Perquè som els que vam plantejar que cal posar en marxa un programa d'emergència, on el primer és suspendre els pagaments del deute extern i trencar l'acord amb l'FMI, per així posar tots aquests

diners al servei d'atendre les necessitats urgent de salari, habitatge, educació, salut i treball. Perquè som els que estem dia a dia donant suport a totes cadascuna de les lluites del poble treballador. Som els que ens oposem a la megamineria contaminant a l'acord porcí. Som els que denunciem que segueixen els femicidis i exigim més pressupost per la violència de gènere. Som els que ens seguim mobilitzant per l'aparició amb vida de Tehuel. Le diputades i els diputats del Frente de Izquierda Unidad, els únics que aquesta setmana es van manifestar exigint suport a les dones afganeses perseguides.

Per tot això, perquè sempre vam ser els que vam fer ressonar totes aquestes lluites a les parets de Congrés, els que denunciem tots i cada un dels negocis, els que ens vam oposar als plans d'ajustament, han de seguir havent-hi un escó del Frente de Izquierda Unidad al Congrés. Per això necessitem el teu vot. Perquè a més, hem de donar aquest cop la batalla contra els qui, lamentablement, divideixen la unitat de l'esquerra, com el MST de Bodart⁵, que acaben debilitant la construcció d'una alternativa política davant els partits tradicionals.

Per això, ho diem amb totes les lletres: el 12 de setembre vota a l'esquerra que s'uneix. Ajuda'ns a aconseguir vots i a defensar-los inscrivint-te com a fiscal, emportant-te butlletes i fulls per repartir entre els teus companys i companyes de treball, estudi, familiars, amics i veïns. Suma-t'hi a la gran tasca: que l'esquerra segueixi tenint diputades i diputats al Congrés Nacional i en les legislatures. (...)

25708/2021

Editorial de El Socialista 513
Orga de premsa
Izquierda Socialista

Notes:

¹ Frente de Todos: coalició de quatre grans sectors peronistes, inclòs el de l'actual president Fernández que és el del kitchnerisme

² Juntos por el Cambio: coalició de dretes, va estar liderada per l'expresident Macri, inclou la Unión Cívica Radical...

³ ATE: sindicat de treballadors públics

⁴ Fotos de la família del president, sense mascareta, quan ell mateix havia prohibit les reunions per la COVID

⁵ MST (Movimiento Socialista de los Trabajadores), organització trotskista procedent del MAS. Va entrar al FIT a 2019, quan va passar a anomenar-se FIT-U. Avui presenten llista pròpia a PASO, davant la de PTS-IS unitària. A l'estat espanyol són el SOL.

Haití

Terratrèmol i vulnerabilitat creada per l'imperialisme i l'oligarquia

El 14 d'agost, un terratrèmol de 7.2 en l'escala de Richter va colpejar el sud d'Haití. Una setmana després ja es comptabilitzen al voltant de 2.200 persones mortes i més de 12 mil ferides. En els tres departaments més afectats, més de 50 mil habitatges van ser destruïts i 75 mil van patir danys. L'esdeveniment ha portat a la memòria el terratrèmol de 2010, en què més de 220 mil persones van morir.

Tot i les dificultats, enmig d'una crisi econòmica i social sense precedents, s'ha realitzat al país i a la diàspora una gran mobilització solidària de tot el poble haitià en suport a les víctimes. Des del primer moment van sorgir a la República Dominicana iniciatives de solidaritat com el *Mano a Mano*, amb participació d'organitzacions socials i religioses, reflectint l'espontània actitud solidària de milers de persones amb els veïns haitians. Lamentablement, la dreta dominicana va difondre expressions de racisme i notícies falses per intentar obstaculitzar la solidaritat.

A Haití hi ha una correcta actitud vigilant del poble per evitar els excessos comesos per les ONGs internacionals després del terratrèmol de 2010, en què van actuar sense cap coordinació ni contemplació cap a les autoritats locals, generant caos a la distribució de l'ajuda i robant de diferents formes gran part d'uns 13 mil milions de dòlars recaptats per a ajuda humanitària.

Davant d'aquesta situació de desastre, cal enfortir encara més els llaços entre organitzacions populars i aportar, en la mesura del possible, a les iniciatives comunitàries i autònomes. Per això, donem suport a la campanya del col·lectiu *HaitianosRD*, que està realitzant enviaments d'aliments i material mèdic des de República Dominicana en coordinació amb organitzacions de la zona afectada i particularment en comunitats de difícil accés on no sol arribar l'ajuda.

Si bé els sismes són fenòmens naturals impredecibles, la vulnerabilitat social davant ells és una conseqüència de l'ordre econòmic i social imperant. Aquest desastre reflecteix la manera en què les burgesies imperialistes i els capitalistes nacionals han castigat el poble haitià, deixant-lo exposat a les pitjors calamitats, mentre els governs, l'ONU, les ONG internacionals i l'imperialisme roben en el seu nom. Per posar alguns exemples, milers de milions de dòlars van ser dilapidats en sostenir la repressió dels cascos blaus de la MINUSTAH, amb tropes proveïdes majoritàriament

per països llatinoamericans encapçalats pel Brasil. Fins a la data es manté un òrgan de tutela quasi colonial, que és el *Core Group*. Dos mil milions de dòlars van ser robats al fons de Petrocaribe, principalment per part d'empresaris i polítics lligats al PHTK. Haití ha pagat després de la seva independència l'extorsió duta a terme per França i ha patit dècades d'invasió yanqui al segle XX.

Amb tots aquests milions, més les reparacions que haurien de pagar els EUA i França pels seus crims contra Haití, es podrien realitzar importants inversions per garantir accés a l'aigua potable, electricitat i infraestructura sanitària, a més de construir habitatges segurs per a milions de persones que actualment no en tenen.

És per això que repudiem l'autorització del govern de facto d'Ariel Henry per al desembarcament de 200 marines dels EUA, que se sumen als que ja hi ha desplegat per la protecció de l'ambaixada yanqui. Recordem que després del magnicidi contra el president de facto Jovenel Moïse, planificat als EUA i executat per mercenaris colombians, el primer ministre interí Claude Joseph va sol·licitar una ocupació militar als EUA.

Exigim la dissolució del *Core Group*, l'anul·lació del deute extern haitià, el pagament de reparacions per part de França i els EUA i la retirada de les tropes yanquis. El poble haitià, amb el suport solidari dels pobles llatinoamericans, del Carib i del món, és el que ha de prendre el seu destí en les seves pròpies mans.

22/08/2021

Movimiento Socialista de Trabajadoras y Trabajadores (MST República Dominicana),
organització simpatitzant de la UIT-CI

Carta oberta a Ada Colau

No podem esperar a la següent matança a Palestina

Des de 'Barcelona amb l'apartheid no' demanem trencar l'agermanament amb Tel Aviv

Diu Judith Butler que «la violència que veiem és una reacció enfront dels progressos que hem fet, i això significa que hem de continuar avançant i acceptar que es tracta d'una lluita continuada, una lluita en la qual els principis estan del nostre costat». El poble palestí que **resisteix a l'ocupació, l'apartheid i el colonialisme de l'Estat d'Israel** i les persones que a tot el món treballem pel respecte dels seus drets, compartim les idees de Butler.

Mentre aquesta «lluita continua», **tots els governs israelians han sotmès al poble palestí a un règim de violència amb total impunitat, sense conseqüències pels crims de guerra que comet des de fa més de 70 anys. Tan sols en la recent escalada bèl·lica l'Estat d'Israel ha assassinat a 286 palestins, incloses 66 criatures.** També està intensificant el procés de neteja ètnica a la Cisjordània ocupada i Jerusalem Est. Als barris de Sheikh Jarrah i de Silwan la policia d'Israel obliga les famílies palestines a abandonar les seves cases per a lliurar-les a colons. **La llista de violències, crims i vulneracions de drets als quals s'enfronta el poble palestí és immensa i creix i es fa més intensa cada dia que passa.**

L'any 1984 Desmond Tutu, **lluitant contra l'apartheid a Sud-àfrica**, criticava la política dels estats de «diàleg constructiu» amb el Govern de Johannesburg. Ell defensava que era necessari aplicar una «política ferma» la qual la història **ha demostrat ser efectiva per a acabar amb el règim de segregació racial** en aquell país. Això porta anys reclamant una àmplia majoria del poble palestí a través de la campanya no violenta de Boicot, Desinversions i Sancions a Israel per posar fi a l'apartheid israelià.

Des de la campanya 'Barcelona amb l'apartheid no' **portem setmanes exposant aquestes idees als tres partits d'esquerra del Ple Municipal: BComú, PSC i ERC, per a convèncer-los de la necessitat d'acabar amb l'agermanament entre Tel Aviv, Gaza i Barcelona** signat el 1998 en el marc dels Acords d'Oslo. Igual que va ocórrer amb l'apartheid a Sud-àfrica, no serà possible canviar la naturalesa del règim d'Israel sense intervenció exterior.

Desgraciadament, **el poble palestí i el moviment de solidaritat internacional, estem acostumats a llegir declaracions de defensa dels drets humans sense que aquestes incloguin mesures punitives concretes a les accions que duu a terme l'Estat d'Israel.**

Però últimament les coses estan canviant. **Cada cop són més les organitzacions, les personalitats, els sindicats, les institucions i les empreses que decideixen no tenir vincles amb l'apartheid israelià.** Fa pocs dies l'empresa de gelats Ben & Jerry's ha decidit deixar de vendre en territori ocupat palestí perquè és «inconsistent amb els seus valors». Enguany, la Cort Penal Internacional ha acceptat investigar Israel pels crims de dret internacional comesos al Territori Palestí Ocupat.

Ada, sabem que et **preocupen els drets del poble palestí.** Des de l'Ajuntament de Barcelona esteu prenent mesures per a prevenir la vulneració de drets humans en la compra pública, d'acord amb la base de dades de Nacions Unides que **llista les empreses que actuen en territori ocupat.** En els últims mesos has enviat una carta a l'ambaixadora israeliana demanant l'alliberament de Juana Ruiz i denunciant que Israel té més de 4.500 presos polítics i t'has posicionat **en contra les vulneracions del dret internacional de l'Estat d'Israel.** El teu partit, BComú, s'ha adherit a la campanya 'Barcelona amb l'apartheid no', la qual està recolzada per la Comunitat Palestina de Catalunya, l'Associació Catalana de Jueus i Palestins, la majoria sindical i **fins a 105 organitzacions** feministes, antiracistes, de defensa dels drets humans, d'habitatge, LGTBI

i de cooperació de la ciutat. L'alcalde de Gaza t'ha demanat que trenquis l'acord amb Tel Aviv i diferents veus de la societat civil israeliana, com per exemple Boycott from Within o Zochrot, s'hi han sumat. Demanem que tradueixis **el suport de l'àmplia majoria de la societat civil de Barcelona**, les institucions palestines i la ciutadania israeliana compromesa amb els drets humans en acció institucional i que trenquis l'agermanament amb Tel Aviv. Aquest ampli suport **et legitima per a prendre aquesta decisió** més enllà del que opinin els 'lobbys'.

Angela Davis ens diu que els moviments socials hem d'anteposar **»l'optimisme de la voluntat enfront del pessimisme de l'intel·lecte«**. Des d'aquest optimisme i aquesta voluntat et demanem que no esperis a la propera matança a Palestina per a prendre aquesta decisió, i que uneixis tota aquesta força amb el teu **compromís amb els drets humans** per a trencar l'agermanament amb Tel Aviv, per a construir un nou marc de relació i cooperació amb Palestina posant així a Barcelona en el centre de la defensa dels drets humans i que ho facis públic i amb orgull perquè és una decisió que et situa **al costat correcte de la història**.

29/07/2021

Publicat a El Periódico

Sud-àfrica 1980

Israel 2021

Exigeu als partits polítics que treuguin l'agermanament amb Tel Aviv i posin en la solidaritat amb els pobles palestins. Manteneu l'agermanament amb Tel Aviv i reforça la impunitat dels crims d'Israel.

Ajuntament de Barcelona, **amb l'apartheid no** #NoHemOTurno

La campanya 'Barcelona amb l'apartheid no' té el suport de 105 entitats de la ciutat, entre les quals, Lluita Internacionalista, que hem participat activament des del començament.

Pots subscriure't a la nostra revista mensual (a escollir versió en castellà o en català) enviant les teves dades a l'apartat de correu i fent l'ingrés per un any al compte corrent: **ES64 2100 3459 3821 0022 0515** (25 euros si te l'hem d'enviar per correu dins de l'Estat espanyol). La subscripció de lliurament en mà és de 17 euros i la podeu fer posant-vos en contacte amb qualsevol militant del grup.

Publicació mensual de Lluita Internacionalista. Dip. legal B-48673-2001. Lluita Internacionalista no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.

Aquí ens trobaràs

- ✉ LUCHAI@TELEFONICA.NET
- 📷 [LLUITA.INTERNACIONALISTA](https://www.instagram.com/LLUITA.INTERNACIONALISTA)
- 🐦 [@LUCHAI](https://twitter.com/LUCHAI)
- 📘 [@LINTERNACIONALISTA](https://www.facebook.com/LINTERNACIONALISTA)

Lluita Internacionalista és una organització trotskista. El nostre objectiu és la revolució socialista, per acabar amb el capitalisme i construir el socialisme. Impulsem la lluita obrera i jove, i la democràcia obrera. Defensem el dret a l'autodeterminació dels pobles, que és negat per l'Estat Monàrquic, un règim que cal abolir. La nostra lluita és internacionalista: impulsem la reconstrucció de la IV Internacional.

LI